

21. 10. 2003

ID: 22156

Včasnost podání, adresovaného soudu

Bez dalšího nelze každé podání účastníka řízení, doručené soudu poštou v den jednání soudu, považovat za podání, ke kterému soud nemůže přihlídnout. Takovéto případy je nutno posuzovat individuálně z hlediska, zda od doby doručení podání k soudu do doby jednání soudu v daný den, nedošlo k neodůvodněnému zdržení zásilky při jejím zpracování....

Bez dalšího nelze každé podání účastníka řízení, doručené soudu poštou v den jednání soudu, považovat za podání, ke kterému soud nemůže přihlídnout. Takovéto případy je nutno posuzovat individuálně z hlediska, zda od doby doručení podání k soudu do doby jednání soudu v daný den, nedošlo k neodůvodněnému zdržení zásilky při jejím zpracování administrativními pracovníky soudu a zda při náležité pozornosti věnované podání obviněného, nemohlo být toto doručeno příslušnému senátu včas.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 7 Tdo 41/2003, ze dne 22.1.2003)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 22. ledna 2003 v Brně o dovolání obviněného J. P., které podal proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 8. 2002, sp. zn. 6 To 210/2002, v trestní věci vedené u Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp. zn. 2 T 37/2001, tak, že podle § 265k odst. 1 tr. ř. se rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 8. 2002, sp. zn. 6 To 210/2002, zrušuje a podle § 265k odst. 2 tr. ř. se zrušují také další rozhodnutí na zrušený rozsudek obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Nejvyšší soud České republiky pak podle § 265l odst. 1 tr. ř. Krajskému soudu v Ostravě přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 16. 1. 2002, sp. zn. 2 T 37/2001, byl obviněný za jednání uvedené ve výroku tohoto rozsudku uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1 tr. zák. a odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců se zkušební dobou v trvání 12 měsíců. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byli poškození s uplatněnými nároky na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

K odvolání obviněného Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 7. 8. 2002, sp. zn. 6 To 210/2002, pouze z důvodů formálních a procesních vad podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. ř. zrušil rozsudek soudu I. stupně toliko v celém výroku o trestu a za podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. nově uložil obviněnému podle § 224 odst. 1 tr. zák. trest odnětí svobody na 10 měsíců, jehož výkon podle § 58 odst. 1, § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložil na zkušební dobu 1 roku. Jinak zůstal rozsudek soudu I. stupně nezměněn.

Proti rozsudku odvolacího soudu podal obviněný řádně a včas dovolání z důvodů uvedených v § 265b

odst. 1 písm. d), g) tr. ř. Dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. d) tr. ř. byl podle obviněného naplněn nesprávným postupem soudu, který konal veřejné zasedání dne 7. 8. 2002 o odvolání v jeho nepřítomnosti, ač se dne 5. 8. 2002 písemně z účasti na tomto zasedání omluvil prostřednictvím obhájce z důvodu dovolené a žádal o odročení na pozdější termín.

Ohledně dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. pak obviněný namítá, že odvolací soud nevzal v úvahu všechny okolnosti trestného činu a proto považuje uložený trest za nepřiměřeně přísný. Navrhl proto, aby byl rozsudek odvolacího soudu zrušen a věc vrácena tomuto soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. d) tr. ř. spočívá v tom, že byla porušena ustanovení o přítomnosti obviněného v hlavním líčení nebo ve veřejném zasedání.

Protože v daném případě nejde o případ nutné obhajoby a obviněný nebyl v době konání veřejného zasedání ve vazbě ani ve výkonu trestu odnětí svobody, neplatili pro konání veřejného zasedání před odvolacím soudem podmínky stanovené v § 263 odst. 3, 4 tr. ř. a toto zasedání se mohlo konat v nepřítomnosti obviněného, pokud byl o jeho konání řádně a včas vyrozuměn (§ 233 odst. 2 tr. ř.) a bez řádné omluvy se nedostavil.

Jak vyplývá z trestního spisu, byli sice obviněný i obhájce o konání veřejného zasedání o odvolání dne 7. 8. 2002 vyrozuměni řádně a včas, obviněný se ale písemně z účasti na tomto zasedání omluvil z důvodu dovolené a požádal o jeho odročení na pozdější termín. Předmětná zásilka byla dána k poštovní přepravě dne 5. 8. 2002 a doručena odvolacímu soudu v den konání veřejného zasedání, tj. dne 7. 8. 2002. Protože doručování zásilek poštou nemá z hlediska dne a času doručení jednoznačná pravidla a nelze se proto spoléhat, že poštovní zásilka bude v tak krátké době doručena včas, nesvědčí postup obviněného, resp. jeho obhájce o dostatečné procesní obezřetnosti. Vystavuje se tak nebezpečí, že v důsledku pozdního doručení zásilky soud nebude moci z objektivních důvodů zachovat jeho právo účastnit se osobně řízení ve věci, protože ho včas neuplatnil. O takovýto případ by se nepochybně jednalo, kdyby byl čas konání veřejného zasedání stanoven v průběhu dopoledne, kdy zásilka s omluvou obviněného a jeho žádostí o odročení jednání byla poštou pouze doručována odvolacímu soudu a kdy i vzhledem k množství doručovaných zásilek a administrativních úkonů souvisejících s příjmem a rozdělováním pošty na jednotlivá soudní oddělení, nemohl soud objektivně o podání obviněného vědět a přihlédnout tak k němu při svém rozhodování.

Přesto ale nelze obecně každé podání obviněného, které bylo doručeno soudu poštou v den jednání soudu, považovat za podání ke kterému soud nemohl přihlédnout. Takovéto případy je nutno posuzovat individuálně z hlediska, zda od doby doručení podání k soudu do doby jednání soudu v daný den, nedošlo k neodůvodněnému zdržení zásilky při jejím zpracování administrativními pracovníky soudu a zda při náležitě pozornosti věnované podání obviněného, nemohlo být toto doručeno příslušnému senátu včas. Podle § 134 odst. 1 (Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 3. 12. 2001, kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy - publikováno v částce 1, roč. 2002, Sbírký instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti České republiky), poštovní zásilky přináší nejméně jednou denně pracovník (soudu) k tomu určený.

Podle § 132 odst. 3 Instrukce ... upravujícího přijímání písemných podání podatelnou soudu, jsou

pracovníci soudu povinni ihned odevzdat podatelně písemná podání určená soudu a došlá na jejich adresu.

Podle § 135 odst. 1 Instrukce ... podací razítko obsahuje označení soudu, datum a přesný časový údaj o tom, kdy podání došlo .... Z podacího razítka odvolacího soudu na podání obviněného (omluva a žádost o odročení) je však zřejmé, že časový údaj zcela chybí a vinou pracovníka podatelny soudu tak nelze čas doručení zjistit.

Podle § 139 odst. 1 Instrukce ... (rozdělování pošty) naléhavá podání, jimiž je např. návrh na vzetí do vazby, návrh na vydání předběžného opatření podle § 76a o. s. ř., telegram, telefax, spěšná zásilka apod., odevzdá zaměstnanec podatelny ihned příslušnému vedoucímu organizační složky (vedoucímu kanceláře soudu). O zachování takového postupu, ale obsah spisu nesvědčí, když z něj dovolací soud zjistil, že veřejné zasedání o odvolání dne 7. 8. 2002 bylo zahájeno až v 13:00 hod. a ukončeno v 13:30 hod. Ze záznamu na podání obviněného ze dne 5. 8. 2002 pak vyplývá, že bylo příslušnému předsedovi senátu doručeno až v 13:45 hod., tj. po jednání.

Jakkoli je z obsahu spisu zřejmé, že odvolací soud v době rozhodování o odvolání obviněného neměl vědomost o omluvě obviněného a o jeho žádosti o odročení jednání na pozdější termín, a i když za této situace nelze jeho procesnímu postupu nic vytknout, nelze přesto jeho rozhodnutí z objektivního hlediska považovat za správné, když okolnosti případu svědčí proto, že podání obviněného bylo soudu doručeno včas, resp. s dostatečným časovým předstihem, pokud by s ním vzhledem k jeho obsahu bylo nakládáno tak, aby v důsledku nesprávného administrativního postupu pracovníků soudu nedocházelo ke zkrácení práva obviněného, které svým podáním uplatňuje. Z obsahu podání bylo totiž zřejmé, že obviněný uplatňoval své právo účastnit se osobně veřejného zasedání o odvolání, které se konalo v den doručení podání. Takovéto podání je nutno ve smyslu výše uvedeného ustanovení § 139 odst. 1 Instrukce ... považovat za „naléhavé podání“ a mělo s ním být také odpovídajícím způsobem nakládáno.

Článek 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod jednoznačně stanoví, že „Každý má právo, aby jeho věc byla projednána ... v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům ...“. Skutečnost, že z okolností případu vyplývá možnost porušení tohoto práva obviněného vzhledem k prodlení při doručení jeho podání příslušnému předsedovi senátu v důsledku nedostatečné organizace práce při zpracování doručené pošty administrativními pracovníky soudu, což nelze přičítat k tíži obviněného, byla proto důvodem zrušení rozhodnutí odvolacího soudu a vrácení věci tomuto soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Dalšími námitkami obviněného v dovolání se dovolací soud nezabýval, protože uplatněný druhý dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., ani žádný jiný, tyto námitky nenaplnují a nebyl tak uplatněn opodstatněně.

Další články:

- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zmatečnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Střídavá péče](#)
- [Restituce](#)
- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Exekuce](#)